לנחמה היקרה,

הגענו לסוף הטיול
ואיתו הגיע רגע הסיכום,
אז ככה,
לאחר ימים של כעס, בכי וצחוק
אנו נזכור רק את הטוב (והיה הרבה)
את עומק ידיעותייך, יכולותייך להסתדר
עם קבוצה מורכבת שכזו, שגם אם יש
אירוע לא נעים מעבירים הכל וממשיכים הלאה,
את דאגתך האמהית כמו אמא אווזה
שדואגת לאפרוחיה, לא נשכח את
מאכלי הבית, (שכבר לא מבין מאלו) ובכלל
היכולת ליצור אוירה כיפית ונעימה,
לא נשכח את החיוך שלא מש מפנייך
וסיימנו את ריקוד יום החולין שבו
כיכבת עם שמוליק (הצדקת את שמך),
נחמה,
היית לנו כאם ואחות
אוהבים רמי ושמוליק.